

Helsinki, syyskuun 2 p:nä 1943.

Pankinjohtaja,

Vänrikki R. Terämaa.

A u n u k s e n l i n n a .

Viitaten kirjeeseesi elokuun 28 p:ltä ilmoitan, että olen esittänyt lähetti Osmo Salmea koskevan asian johtokunnalle.

Olen saanut tehtäväkseni virallisesti ilmoittaa, että pääkonttorin kirje 17/8 1943 N° S 164/HL/RN peruutetaan sikäli kuin sellaiset kirjeet yleensä käsittävät kassanhoitajan tarkkuuteen kohdistuvan muistutuksen. Niinikään et sinä itsekään ole mitenkään menetellyt varomattomasti ottaessasi kyseessä olevan lähetin vahtimestarin sijaiseksi, koska kapteeni Karapään antamaa suositusta on pidettävä täysin riittävänä perusteena Salmen kelvoittamiseksi. Tässä kaikessa johtokunta on ollut täysin yksimielinen.

Harkittuaan asiaa perusteellisesti on johtokunta myös tullut siihen tulokseen, että Pankki luopuu vaatimasta Salmelle rangaistusta tästä rikoksesta ja perustellaan anteeksiantoa sillä, että nuorukainen on viettänyt lapsuutensa meikäläisille moraalikäsitteille oudoissa olosuhteissa ja että kasvatuslaitoksen parantava vaikutus häneen nähden todella saattaa olla jossakin määrin kyseenalaista. Näinollen Pankki puolestaan tyytyy siihen, että rahat saadaan takaisin alussa mainitun kirjeen edellyttämän tilin hyvitykseksi tai että ne luovutetaan kassanhoitajattarelle, joka ehkä jo on hyvittänyt k.o. tiliä omista varoistaan.

Johtokunta pitää kuitenkin Salmelle isän tai äidin läsnäollessa annettavaa harkittua ja rakentavassa mielessä ankaraa muistutusta välttämättömänä ja jää sen antaminen lähinnä Sinun huoleksesi.

Tämän rangaistuksen toimeenpanosta tahtonet ilmoittaa minulle aikanaan.

Itsestään on selvää, ettei Osmo Salmea enää voida käyttää Pankin palvelukseen.

Omasta puolestani olen tyytyväinen, että johtokunta omaksui ehdottamani kannan ja otaksun Sinunkin odottavan juuri sanotunlaista ratkaisua. Lähetän Sinulle ja alaisillesi terveiseni ja toivon teille parhainta vointia.